

LA UTILITZACIÓ DE LA LLENGUA CATALANA
EN L'ÀMBIT PÚBLIC DE L'ESGLÉSIA EVANGÈLICA
ALS PAÏSOS CATALANS

ROSA M. CHICO i MAQUIEIRA

NOEMÍ IBÁÑEZ i FUENTES

- Maig del 1986 -

El text d'aquest treball és bàsicament el que es presentà en la comunicació que porta el mateix títol, llegida el 6 de maig de 1986 a Girona amb motiu del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, dins de l'àrea de Sociologia de la llengua.

Cal tenir-ho en compte per les referències que s'hi fan.

ÍNDEX

- Introducció	2
- Breu ressenya històrica del protestantisme als Països Catalans.....	3
- Denominacions i entitats evangèliques.....	4
- Metodologia.....	5
- Resultats i avaluació de l'ús del català.....	6
- Anàlisi de la situació.....	8
- Interpretació.....	12
- Conclusió.....	16
- Bibliografia.....	17

ANNEX

- Topografia de les esglésies evangèliques als PPCC, avui.....	19
- Guió per a l'entrevista personal amb el pastor.....	26
- Qüestionari enviat a pastors de fora de Barcelona.....	38

INTRODUCCIÓ

El treball que ens ocupa té per objectiu fer una primera aproximació al grau d'ús del català a les esglésies evangèliques existents als Països catalans. Concretament ens hem cenyit a l'avaluació de l'ús públic de la llengua en els actes i manifestacions d'aquest àmbit. Caldria però, completar l'estudi amb un treball sobre el procés històric que han sofert aquestes comunitats i sobre el comportament lingüístic individual dels seus membres.

Definirem el concepte de protestantisme per tal de delimitar el camp estudiat i evitar possibles confusions que inclourien en el mateix bloc tot tipus de confessions diferents de la catòlica.

Entenem per protestantisme aquell concepte que abraça i defineix el conjunt de confessions cristianes que sorgiren de la Reforma o que foren influïdes per ella. Segons això, evangelisme i protestantisme són denominacions equivalents, tot i que hom prefereix la primera denominació. Advertim que no s'hi inclouen els Testimonis de Jehovà.

BREU RESSENYA HISTÒRICA DEL PROTESTANTISME ALS PAÏSOS CATALANS

Les primeres manifestacions del protestantisme als Països Catalans es donen aïlladament durant el segle XVI amb diversos intents d'introduir llibres de Luter traduïts al castellà. Amb la repressió de Felip II però, es produeix la desaparició de qualsevol vestigi del moviment fins al segle XIX, en què, a partir d'iniciatives d'individus concrets se'n reprenen les activitats.

L'any 1868 el govern revolucionari espanyol proclama la llibertat religiosa i amb ella, el sector protestant surt de la clandestinitat i comença tasques de proselitisme. Ara bé, amb la Restauració monàrquica d'Alfons XII, el 1876 es redueix la llibertat religiosa a una tolerància. Caldrà esperar la proclamació de la II República per a l'apertura de noves possibilitats per al lliure desenvolupament de les seves activitats (actes públics, llibreries, presència en fires, fundació de comunitats, bibliobusos, etc.)

Durant la Guerra Civil, els sectors protestants tenen una presència important en activitats d'acció cívica. Amb el final de la guerra, el nou règim es declara confessionalment catòlic i prohibeix qualsevol devoció acatòlica. El 1945 s'obre una etapa de tolerància que durarà fins a l'arribada el 1967 de la Llei de Llibertat Religiosa, que no comptà amb l'entusiasme de la totalitat dels sectors del protestantisme català.

DENOMINACIONS I ENTITATS EVANGÈLQUES

Les esglésies evangèliques que trobem als Països Catalans s'agrupen en diferents tendències o denominacions que es diferencien entre elles per qüestions d'organització interna, matisos en la litúrgia i d'altres aspectes. Sense entrar en detalls remarcarem les principals:

- les comunitats Baptistes que practiquen el bateig d'adults i tenen un únic dirigent: el pastor.
- les Assemblees de Germans, regides per una assemblea d'ancians (nom donat al conjunt de dirigents de la comunitat).
- les esglésies Pentecostals o també de Filadèlfia, que, formalment, es diferencien de les altres per la creença en el do de gents i en el do de llengües.
- les Metodistes i Reformades, amb un únic dirigent.

L'àmbit evangèlic està constituït, a més de les esglésies i locals de culte, per diverses entitats i organitzacions de tipus cultural i benèfic com és un hospital, una escola d'ensenyament mitjà, cases de colònies, llibreries, i llars d'avis i d'infants. Hi ha també tot un ventall d'associacions o institucions dedicades a la difusió de l'evangeli a diversos nivells (una emissora de radio, revistes, associacions juvenils, etc.) i escoles teològiques. Actualment no existeix un seminari de teologia com havia existit.

METODOLOGIA

A l'hora de plantejar-nos la metodologia a adoptar vam haver de descartar el mètode estrictament estadístic perquè cal pensar que cada comunitat evangèlica constitueix un organisme particular on tota la sèrie d'aspectes que el configuren, s'entrelliguen de manera diferent, independentment de la quantitat de membres que hi hagi (existeixen comunitats que passen del centenar i moltes altres que no arriben a la cinquantena, no hi ha un cens precís de la membresia de cada comunitat)

Així doncs, de les 370 esglésies vàrem fer una tria en la ^{qual} ~~que~~ van actuar dos tipus de criteris:

- en el primer bloc, vam tenir en compte la situació geogràfica de les esglésies i el medi catalanoparlant o no de la seva ubicació, la quantitat aproximada de membres, amb preferència per les més nombroses, i les denominacions a les quals pertanyien per tal que totes hi estiguessin representades. Pel que fa a les comarques, no vam tenir en consideració aquests dos últims punts.
- aquesta primera tria fou perfilada posteriorment mitjançant la informació rebuda en uns primers contactes sobre el comportament lingüístic de les comunitats.

A partir d'aquí, les dades van ser obtingudes per mitjà de qüestionaris personals als dirigents de les comunitats escollides i amb l'observació directa de celebracions d'actes, rètols, inscripcions i d'altres materials escrits. Aquestes dades tenien per objectiu recollir informació sobre els punts següents:

- dades personals dels dirigents: origen, primera llengua, estudis, llengües del seu entorn, etc.
- ideologia i actuació lingüística dels dirigents.
- ús del català en els cultes i altres actes públics dins l'església.
- ús del català escrit: publicacions, fulletons, himnaris, etc.

RESULTATS I AVALUACIÓ DE L'ÚS DEL CATALÀ

Passem a parlar ara dels resultats que hem obtingut, els quals han de ser considerats com a primers resultats d'una investigació que ha de prosseguir. A causa del poc temps de què hem disposat a partir de la convocatòria del Congrés, hem hagut de limitar el camp d'observació i, de moment, hem fet unes valoracions provisionals, però tanmateix significatives.

En una primera aproximació, el que hem pogut constatar com a fenomen força generalitzat és una freqüència molt més gran de l'ús del castellà en les celebracions i actes públics dins les esglésies evangèliques. Tanmateix, dins d'aquesta observació general cal fer uns matisos tenint en compte, per una banda la llengua del pastor o dels dirigents i, per l'altra, la llengua de la majoria de la comunitat. Detallarem a continuació cada una de les situacions on els dos elements (llengua del pastor i llengua de la comunitat) coincideixen o bé són diferents.

En el cas d'una comunitat majoritàriament castellanoparlant i un pastor també castellanoparlant no s'usa en cap cas el català. Aquestes comunitats es trobarien situades en poblacions

del cinturó industrial de Barcelona, com per exemple Cerdanyola del Vallès i en barris perifèrics barcelonins.

En el cas d'una comunitat castellanoparlant però amb un pastor catalanoparlant o la situació inversa, el castellà continua essent la llengua usada. Diríem, per tant, que només un element castellanoparlant fa que l'ús es decanti en favor del castellà, excepte en alguna ocasió en què, sent el dirigent castellanoparlant, s'adopta la solució de fer venir un predicador de fora un cop al mes per tal de fer el culte en català.

L'ús del català en un 50% o més en la totalitat dels actes, sempre es produeix si el dirigent i la majoria dels membres tenen com a llengua pròpia el català. Aquesta actuació lingüística sempre ve donada gràcies al pastor que ha anat introduïnt el català en les celebracions, o bé per la insistència de membres destacats de l'església. L'objectiu és assolir un cert bilingüisme fonamentat en la idea explícita d'acontentar ambdós grups lingüístics de la comunitat.

No s'aconsegueix gairebé mai una correspondència entre el percentatge d'ús del català i el percentatge de membres catalanoparlants. Existeix un recel davant la idea d'un monolingüisme català.

Als llocs on es dona un 25% de l'ús del català en els actes públics, tornen a coincidir la llengua catalana del pastor i de la majoria dels membres. Es fa una celebració mensual en català i aquesta situació és estàtica per a uns i per a d'altres representa un primer pas cap a una normalització progressiva

del català.

Finalment, i per acabar amb l'esbós d'aquest panorama general, direm que els llocs on s'usa el català en un 100% dels actes són escassos (no n'hem comptat més enllà de quatre) i en aquests la decisió del pastor de cara a l'ús del català ha estat contundent.

Com a cas significatiu recollit al llarg de la nostra recerca és interessant de destacar el dels gitans de parla catalana pertanyents a l'església de Filadèlfia. Aquests grups celebren la totalitat dels seus cultes en castellà i presenten unes actituds clarament diglòssiques reflectides en frases com aquesta: "el castellà és més espiritual".

ANÀLISI DE LA SITUACIÓ

Farem unes consideracions generals sobre els punts que configuren la situació:

A. Per sobre de línies generals d'actuació, l'ús del català depèn de la voluntat d'individus concrets.

B. La manca de formació en català dels dirigents no els permet, o els serveix d'excusa, per no utilitzar el català en actes públics.

C. Un dels arguments que hem trobat repetits força cops

per justificar l'ús del castellà en els actes públics és que, si arribava alguna persona susceptible de ser convertida, però no comprenia el català, seria com negar-li la possibilitat de conèixer la fe. En canvi, en castellà tothom ho entendria i no hi hauria cap barrera per al missatge.

Tanmateix, també hem trobat persones que no comparteixen aquesta idea. Encara que els catalanoparlants coneguin el castellà, pensen que tant la qüestió religiosa com la de la llengua actuen en les fibres més sensibles de la persona i que, per tant, els catalanoparlants "senten" més el missatge en la llengua pròpia.

D. Generalitzant molt, i centrant l'avaluació de l'ús del català respecte a les diferents denominacions, hem detectat que les anomenades Pentecostals utilitzen de manera absoluta el castellà i que les Assemblees de Germans manifesten una forta tendència també cap a aquest ús.

E. Pel que fa a l'ús del català en les diferents parts del culte, els cants i les pregàries són els primers que es catalanitzen, ja que, sobretot les segones, són actes individuals de cada membre, a qui se li reconeix la llibertat d'expressar-se en la llengua pròpia. No obstant això, sovint, els mateixos catalanoparlants ja estan habituats a pregar en castellà.

Per altra banda hem constatat que la litúrgia de la comunió és, en general, un dels últims sectors de la celebració que es catalanitza. Les causes d'això potser caldria buscar-les en la inèrcia, per un cantó, i en els hàbits adquirits per l'altre, sense oblidar una certa diglòssia.

F. Quant a altres actes i activitats dins l'església, el català gaudeix d'un més alt grau d'ús a l'escola dominical (grups d'estudi religiós semblant a la cataquesi^e) i en les activitats entre els joves.

En celebracions més íntimes (bateigs, casaments, etc) és freqüent que s'usi la llengua dels interessats, així com també és més habitual que en comunitats on hi ha indicis d'ús del català es facin els cultes especials de Nadal, Any Nou o d'altres en aquesta llengua.

G. L'ús del català en les entitats evangèliques.

Com hem comentat, l'ús del català sempre respon a la voluntat explícita d'individus concrets, és per això que darrere les entitats que estan catalitzades^{en} hi haurà alguna de les persones que pertanyen, la majoria de vegades, a una de les esglésies on s'usa el català. Aquí parlarem només d'algunes d'aquestes institucions.

L'Hospital Evangèlic situat a Barcelona presenta la retolació, exterior i interior, i els impresos de relació entre el públic i els serveis en català. L'ús personal que se'n fa a nivell oral i escrit (receptes, informes mèdics...) és més variable.

Les llibreries evangèliques tenen la retolació exterior en català però la majoria de les publicacions són en castellà. A causa dels costos que suposen les edicions en català per a aquest àmbit tan reduït, s'aprofita el material editat per a Espanya i l'Amèrica castellanoparlant.

La Institució Bíblica Evangèlica és una entitat plenament dedicada a difondre l'evangeli en la nostra llengua, fomentar

qualsevol tipus d'acte en català dins les esglésies i donar a conèixer el món evangèlic a la societat catalana.

Aquests objectius es concreten en la traducció i edició de les Escriptures, edició de material i organització d'activitats com cursets de català, concerts, conferències, etc...

La Institució Bíblica Evangèlica és integrada per un grup de persones compromeses en la qüestió catalana i religiosa i gaudeix d'una bona imatge dins l'àmbit evangèlic. Sota el seu empar s'edita una revista totalment en català, Presència Evangèlica, amb una tirada de 3500 exemplars i que cada tres mesos arriba també a subscriptors del País Valencià.

Existeixen també unes organitzacions més especialment dedicades a la tasca de difusió del missatge evangèlic. Una d'elles és Àgape, d'àmbit estatal que edita material i fa actes, ambdós en català. La ideologia dels seus dirigents a Catalunya és positiva de cara a l'ús del català però es troben amb el problema que el material elaborat per a tot l'Estat és en castellà. Malgrat això hi ha esforços per superar aquesta situació.

INTERPRETACIÓ

L'àmbit evangèlic tot i ser el segon grup religiós en el nostre país, no deixa de ser una minoria i com a minoria religiosa presenta unes característiques sociològiques i psico-lingüístiques particulars.

Aquest grup està totalment mancat de poder i d'influència sobre la resta de la societat. Això porta a un estancament causat per un mecanisme de defensa contra l'exterior i també per una manca d'elements renovadors. La pèrdua de dinamisme i tota la gamma de possibles conductes endogàmiques que s'hi susciten comporta un aïllament respecte dels canvis exteriors. S'ha pogut comprovar una certa tendència a conservar els hàbits, en aquest cas lingüístics, adquirits durant el franquisme. Aquesta passivitat ha impedit reemprendre l'ús del català.

Hem trobat que la inèrcia provinent de situacions anteriors és potser encara més forta en es comunitats de les Assemblees dels Germans, l'organització de les quals gira entorn del consell d'ancians. Pensem que aquest tipus d'organització pot donar més peu a prosseguir en els hàbits lingüístics de l'etapa anterior ja que cada ancià actua lingüísticament segons el seu costum i no hi ha en aquest sentit cap acord comú a tots.

Un altre aspecte que cal tenir en compte és la quantitat de membres de cada església: generalment no n'hi ha cap que sobrepassi el centenar, tret d'alguns casos a Barcelona. Això comporta que hi hagi uns lligams afectius molt forts entre els membres, que són posats en primer lloc quan es planteja l'ús

del català. Només que es vegi la possibilitat que un castellano-parlant no entengui un missatge en català o que es molesti, es prefereix usar el castellà, en canvi no es questiona en l'altra direcció. Es considera, per tant, que els castellanoparlants són monolingües i els catalanoparlants bilingües, sense pensar en cap ocasió en el bilingüisme passiu dels castellanoparlants. El perill d'enfrontament, escisió, divisió entre els membres de la comunitat en concret ha fet abandonar projectes d'ús del català i s'hi han mostrat moltes reticències. Lligaríem aquest aspecte amb el de l'escala de valors en ús en aquestes comunitats.

Respecte a això, hem observat que s'avant-posa el fet religiós al fet lingüístic. El més important és el fet de pertànyer al poble de Déu, la identificació amb el fet de creure. La identificació com a membre temporal d'una cultura, amb una llengua i una nació és situat en un segon terme claríssim en la majoria dels casos. Aquest punt ens porta a parlar del desarrelament del protestantisme en la societat catalana, valoració feta per algun dels dirigents entrevistats. Ara bé, aquest desarrelament que ara per ara és força generalitzat, té importants excepcions en alguns pastors, líders i organitzacions que són combatius en els dos camps, el religiós i el lingüístic.

Les tensions, el conflicte lingüístic s'aguditza al voltant d'aquests elements i els resultats són diversos: a cops a favor de l'ús del català i a cops en contra. No hem d'oblidar que tots els punts comentats dins d'aquest apartat sobre les minories, es van sobreposant i interferint.

En resum, doncs, diríem que el fet de ser una minoria comporta un conservadurisme manifestat per una inèrcia en els hà-

bits lingüístics, uns lligams afectius que dificulten el canvi i una escala de valors que porta a un desarrelament de la realitat catalana. Tot plegat amb romanalles de por i d'incertesa respecte del fet català arrossegades des de l'època anterior.

A més d'això, hem pogut observar que el paper dels dirigents és clau i alguns dels entrevistats en ho han confirmat.

Podríem agrupar la procedència dels dirigents en tres grups: els Països Catalans (on caldrà fer diferència entre País Valencià i Principat/Illes), altres llocs de l'Estat i de l'estranger (EE UU i Anglaterra principalment).

Els pastors que han nascut i viscut el procés aquí tindrien una actitud similar a la de qualsevol persona del Principat, a la qual, caldria afegir els condicionaments esmentats del seu entorn evangèlic: intents d'introduir el català, dificultats per manca de formació, voluntat de no exacerbar els ànims, molta cautela i algun cas de franca decisió i lluita de cara a l'ús del català. Aquelles persones que provenen del País Valencià tenen majors dificultats a causa del problema valencià que arrosseguen quan arriben al Principat, i d'altres no coneixen el català (ni d'aquí, ni d'allà) i es podrien assimilar als que vénen de la resta de l'Estat. Aquests, generalment desconeixen totalment la qüestió, s'integren poc o bé van a raure a comunitats castellanoparlants. Aquells que no acaben d'integrar-se dirigeixen la comunitat en castellà malgrat el percentatge, a cops elevat, de catalanoparlants.

Pel que hem pogut constatar fins ara, els pastors d'origen estranger, tot i que normalment la llengua que coneixen és el castellà, són generalment força més receptius a la realitat catalana i s'adonen que el català s'ha d'usar per connectar amb

l'entorn social. Malgrat això pot ser que no l'utilitzin dins la seva església perquè, o bé els membres són indiferents al tema, o bé hi manifesten reticències. En aquest cas el seu paper no és determinant ja que es fan ressò de la ideologia lingüística de la comunitat. Alguns creuen, però, que en un futur el català assolirà la normalitat dins de les seves esglésies, per la qual cosa es preocupen d'aprendre'l.

Tanmateix, i salvant aquests casos o d'altres en els quals existeixen persones dins la comunitat que pressionen el pastor per aconseguir que s'empri el català, la ideologia, la formació i l'origen del pastor són elements importantíssims de cara a la catalanització.

CONCLUSIÓ

Amb tot el que ha estat dit fins ara, podríem concloure afirmant que en l'àmbit evangèlic, malgrat l'elevat grau d'ús que el castellà presenta, existeixen una sèrie de persones que tenen una clara voluntat i consciència d'identificar la seva confessió amb la llengua i la realitat catalanes. Per aconseguir-ho les vies serien, per una banda, assolir el fenomen evangèlic una presència normal en els mitjans de comunicació, i per l'altra, crear una escola de teologia catalana, a més d'ampliar les plataformes ja creades per a aquest objectiu. Aquestes propostes es troben ja en la ment d'algunes de les persones entrevistades.

Amb tot, creiem que, com ja hem dit, aquest estudi caldria que fos seguit i complementat. Considerem que el treball que hem realitzat és una primera fase per a un posterior aprofundiment.

BIBLIOGRAFIA

- GONZÁLEZ PASTOR, Joan; Un segle de protestantisme a Catalunya
Edicions Evangèliques Europees
Barcelona, 1970

- REIXACH, Modest; Coneixement i ús de la llengua catalana a la província de Barcelona. Publicacions de l'Institut Català de Sociolingüística Catalana. Sèrie Estudis, núm. 1
Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
Barcelona, 1985.

- Treballs de sociolingüística , vols. I i II
Edicions tres i quatre, València.

- TURELL, Teresa; Elements per a una recerca sociolingüística a Catalunya.
Ed. 62. Llibres a l'abast. Barcelona, 1985.

- VALVERDÚ; Francesc; Aproximació a la sociolingüística catalana.
Ed. 62. Llibres a l'abast. Barcelona 198

ANNEX

Topografia de les esglésies evangèliques als PPCC, avui

- Mapa 1: Catalunya
- Mapa 2: Illes Balears
- Mapa 3: País Valencià
- Mapa 4: Barcelona

1. POBLACIONS DE CATALUNYA

amb esglésies evangèliques

2. POBLACIONS DE LES ILLES

amb esglésies evangèliques

3. POBLACIONS DEL

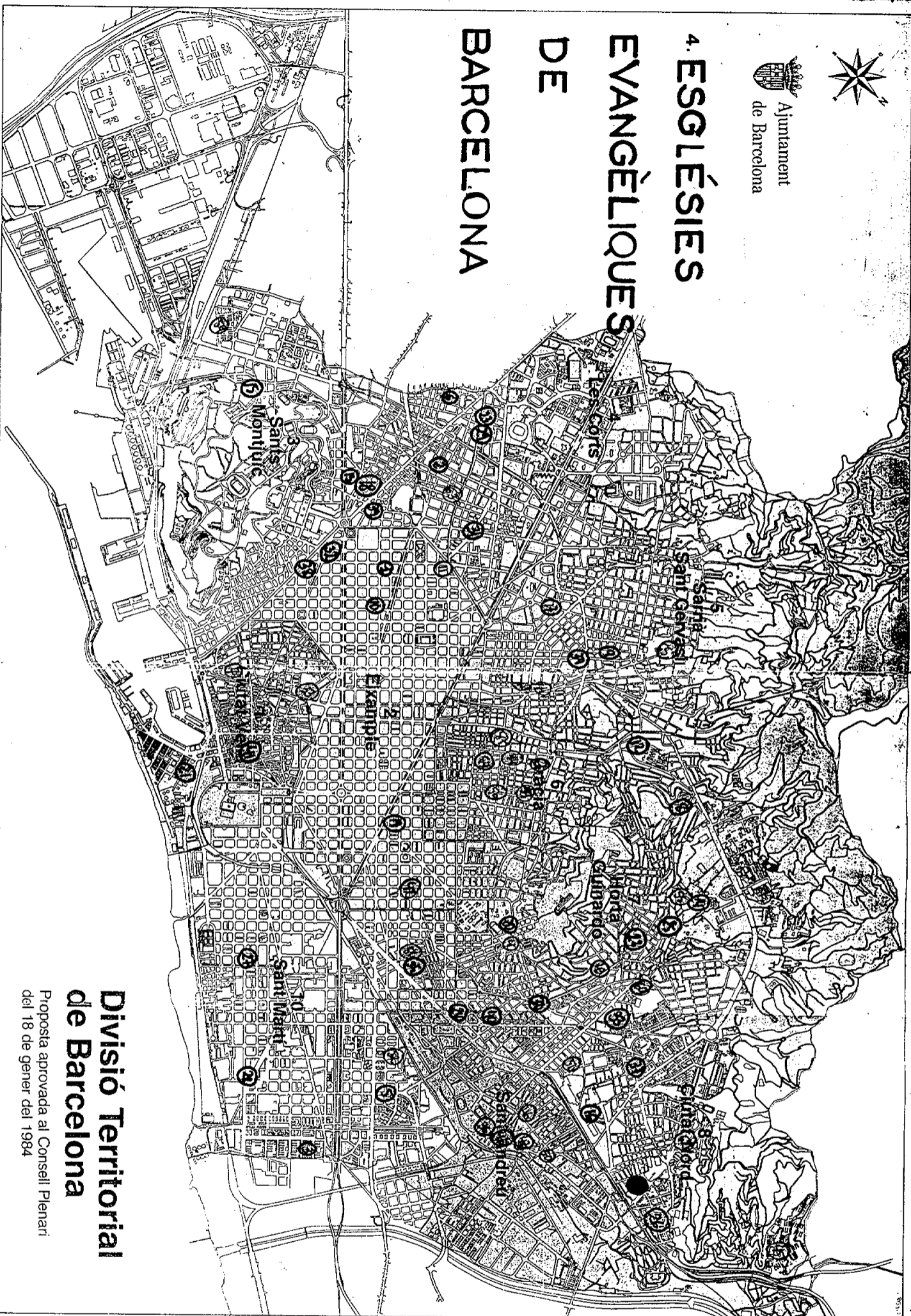
PAÍS VALENCIÀ

amb esglésies evangèliques

Ajuntament
de Barcelona

4. ESGLÉSIES EVANGÈLIQUES DE BARCELONA

**Divisió Territorial
de Barcelona**

Proposta aprovada al Consell Plenari
del 18 de gener del 1984

ESGLÉSIES EVANGÈLIQUES DE BARCELONA

1. Aragó, 51
2. Alcolea, 66
3. Andreu Febrer, 31
4. La Bisbal, 17
5. Cantàbria, 31 bis
6. Carreras Candi, 60
7. Carrer Nou de Rambla, 20
8. Castellbisbal, 7
9. Ciutat de Balaguer, 40
10. Consell de Cent, 171
11. Córcega, 95
12. Esteve Terrades, 7
13. Farell, 25
14. Farnés, 17
15. FF. CC. Catalans, 85
16. Font de Canyelles, 106
17. Ganduixer, 15
18. Gavà, 8
19. Passatge Gaiolà, 19
20. Gènova, 4
21. Ginebra, 35
22. Granollers, 60-62
23. Passatge Jaume Roig, 14
24. J. Estivill, 19
25. Lisboa, 22
26. Llosà, 31
27. R. Llull, 161
28. R. Llull, 395
29. Avgda de Madrid, 95
30. Passeig de Maragall, 217 bis
31. Marquès de Semmenat, 61
32. Mistral, 87
33. Montmajor, 15-17
34. Muntaner, 440
35. Nació, 24
36. Onze de Setembre, 58-60
37. Passeig del Verdum, 33-39
38. Paral.lel, 167
39. Rector Triadó, 30
40. Pinar del riu, 27 bis

.../...

.../...

41. Princesa, 19
42. Provença, 517-519
43. Rev. J. Bundó
44. Rubí, 18
45. Avgda. Rasos de Peguera, 11
46. Rubén Darío, 58-60
47. Sant Adrià, 90
48. Sant Eusebi, 54
49. Sant Salvador, 98
50. Santa Marta, 16
51. Santapau, 102
52. Selva de Mar, 261
- 53. Tallers , 26
- 54. Terol, 22
55. Tolrà, 54
56. Torrent de les flors, 29-31
57. T. de Sant Antoni, 14
58. Trinxant, 89
59. Ulldecona s/n
60. Vall d'Ordesa, 31-33
- 61. Verdi, 191
62. Vidal i Guasch, 6
63. Violant d'Hongria, 136
64. Brusi, 94
65. Sant Joan de la Salle, 41
- 66. Carretes (Dcte. Vè)

GUIÓ PER A L'ENTREVISTA PERSONAL AMB EL PASTOR

1. L 'ESGLÉSIA

adreça:

nombre de membres:

nom del pastor:

tendència:

ASPECTE EXTERN

rètol del carrer:

rètols interiors:

taulell d'avisos:

programa d'actes:

inscripcions:

PUBLICACIONS EXPOSADES

fulletons:

llibres:

MATERIAL D'US DELS CULTES

hinnaris:

fulls:

programa del culte:

2. DADES PERSONALS DEL PASTOR

nom:

data de naixement: lloc:

si és nascut fora dels PPCC:

-any d'arribada als PPCC:

-lloc d'arribada " " :

-lloc on ha viscut dels PPCC:

-s'ha produït el canvi de llengua?

-per què?

-quan?

llengua materna: llengua paterna:

llengua de formació (bàsica):

llengua amb els companys:

barri on viu:

si és nascut fora dels PPCC però treballa aquí,

barris, llocs on ha viscut:

barris llocs on ha fet de pastor:

estat civil: nº de fills: edats:

llengua/ües familiar/s:

llengua/ües dels fills a l'escola:

tipus de feina que fa:

llengua de l'àmbit professional -oral:

-escrita:

llengua de l'àmbit de les amistats:

lloc de formació professional (universitat, escola tècnica,...)

llengua de formació professional:

llengües que coneix:

ha estudiat mai el català?

per què?

estudis teològics:

- a Catalunya o a fora?

- quan els ha fet, de jove o de gran?

3. ACTITUDS DEL PASTOR SOBRE LA LLENGUA

1. En quina llengua es dirigeix al públic?
2. Si no ha fet mai un culte en català, se'n veuria capaç?
Quines dificultats trobaria?
3. Hi ha alguna diferència de llengua segons el tipus d'acte?
Per què?
4. En una reunió d'església on hi ha castellanoparlants majoritàriament però que enten el català, quina forma faria servir?
 - a. -parlar català d'entrada i continuar
 - b. - " " " " i canviar
 - c. - " " " " i aclarir dubtes
 - d. -que cadascú parli la seva llengua
 - e. - " " " " " " i traduir
 - f. - altres (quines?)

En una reunió d'església on hi ha catalanoparlants majoritàriament, quina forma faria servir?

- a. -parlar en castellà d'entrada i canviar
 - b. - " " " " " " continuar
 - c. que cadascú parli la seva llengua
 - d. -tots en castellà
 - e. -tots en català
 - f. -altres (quines?)
5. Hi ha gent que diu que si s'usa el català en actes públics i dins l'església, no arribarà la paraula de Déu a tothom, què en pensa?

Creu que es dóna la situació a l'inrevés: a un catalanoparlant no arribarà la paraula de Déu perquè s'utilitzi només el castellà?

Creu que parlant en castellà el missatge de salvació arribarà a més gent?

Creu que el català és útil per predicar?

4. LA COMUNITAT I LA LLENGUA SEGONS EL PASTOR

1. La comunitat coneix el català?
2. (Si no ho fan) Acceptarien participar en un culte en català?
Per què?

3. Es fan reunions o cultes en català?

(Sí) Des de quan?

D'on va sortir el propòsit?

- decisió d'una persona, de qui?

- discussió en assemblea:

arguments proposats:

problemes:

S'ha tornat mai enrere? Per què?

es questiona aquest tema sovint?

(No) S'ha començat alguna vegada i s'ha tornat mai enrere?

Per què?

S'ha discutit?

arguments:

problemes:

de qui ha sortit la proposta

4. Si s'usa més el català en la seva església a que creu que és degut?

- la gent el comprèn més

- està de moda

- hi ha bíblies, himnaris en català

- els predicadors en saben més

- perquè no està prohibit

5. Si no s'usa per què creu que no es fa?
6. Per què hi ha parts del culte que es fan en català i d'altres no?
7. En un futur,quina podria ser la llengua que predominés en cultes i reunions? Per què?
8. Quina és la llengua que hauria de predominar a Catalunya en un futur?
9. El tema de la llengua és un tema important en la seva esgl'esia?

	ADMÚSSIÓ DE MEMBRES	CULTES D'EVANGELITZACIÓ DINS L'ESGLÉSIA	CULTES D'EVANGELITZACIÓ FORA L'ESGLÉSIA					
CANT CORAL								
CANT CONGREGAÚÓ								
LECTURA ①								
LECTURA ②								
LECTURA ③								
ORACIÓ ①								
ORACIÓ ②								
ORACIÓ ③								
SERMÓ								
COMUNIÓ								
COL·LECTA								
AVISOS								

Altres actes

- festes:

- conferències:

- curses :

-reunions:

- assemblees:

- escola dominical:

- assaigs coral:

QUESTIONARI ENVIAT A PASTORS DE FORA DE BARCELONA

(previ acord telefònic)

En aquest apartat es tracta de reflectir quines llengües s'usen en tot allò que és lletra escrita.

A. ESGLESIA: (nom complet) _____

adreça: _____

nombre de membres: _____

quantitat de catalanoparlants : _____ %

quantitat de castellanoparlants : _____ %

nom del pastor: _____

tendència: (baptista, germans...) _____

Des de quan existeix en el lloc actual? : _____

B. ASPECTE EXTERN:

1. rètol del carrer: _____
(copieu-lo si n'hi ha, per favor)

2. rètols interiors: quantitat en català : _____ %
quantitat en castellà : _____ %

3. taulell d'avisos: en català : _____ %
en castellà : _____ %

4. programa d'actes: en català : _____ %
en castellà : _____ %

5. inscripcions: (versets bíblics...)
en català : _____ %
en castellà : _____ %

C. PUBLICACIONS EXPOSADES:

1. fulletons: (tractats...) en català : _____ %
en castellà : _____ %

2. llibres: en català : _____ %
en castellà : _____ %

D. MATERIAL D'US DELS CULTES:

1. Himnaris: en català : _____ 2. fulls: en català _____
en castellà : _____ en castellà _____

3. programa del culte: en català : _____
en castellà : _____

4. Altres: _____

ENTREVISTA AL PASTOR : Es tracta de reflectir la situació i opinions del pastor.

D. DADES GENERALS

1 nom _____

2 data de naixement (any) _____ lloc _____

3 → si és nascut fora dels PPCC; (Països catalans)

1 any d'arribada als PPCC _____

2 lloc " " _____

2 lloc on ha viscut dels PPCC _____

4 s'ha produït el canvi de llengua? (o sigui ha canviat per parlar català?) _____

a. per què? _____

b. quan? _____

4 llengua materna _____ llengua paterna _____

5 llengua de formació (bàsica) _____

6 llengua amb els companys (de jove) _____

7 Ciutat on viu (o poble) _____

8 barri on viu _____

9 → si és nascut fora dels PPCC, però treballa aquí;

1 barris, llocs on ha viscut _____

2 barris, llocs on ha fet de pastor _____

10 estat civil _____ nº de fills _____ edats _____

11 llengua/ües familiars _____

12 llengua/ües dels fills a l'escola _____

13 tipus de feina que fa (altra que la de pastor) _____

14 llengua de l'àmbit professional - oral _____
(si fa un altra feina a més a més de la de pastor)
- escrita _____

15 llengua de l'àmbit de les amistats (actualment) _____

16 lloc de formació professional (univ, escola tècnica) _____

17 llengua de formació professional (com a pastor): _____

18 llengües que coneix _____

19 ha estudiat mai el català? _____

20 per què? _____

21 estudis teològics:

- a Catalunya o a fora? _____

- quan els ha fet? (de jove o de gran) _____

E. OPINIONS PERSONALS

1. En quina llengua es dirigeix en públic? $\left\{ \begin{array}{l} \text{en català} \text{ --- } \% \\ \text{en castellà} \text{ --- } \% \end{array} \right.$
2. Si no ha fet mai un culte en català, se'n veuria capaç? SÍ NO
Quines dificultats trobaria? _____

3. Hi ha alguna diferència de llengua segons el tipus d'acte? SÍ NO
Per què? _____

4. En una reunió d'església on hi ha castellanoparlants que entenen el català majoritàriament, quina forma faria servir?
(marcar una creu)

- parlar en català d'entrada i continuar
- " " " i canviar
- " " " i aclarir dubtes
- que cadascú parli la seva llengua
- " " " " " i traduir
- tots en castellà
- altres: quines? _____

5. En una reunió d'església on hi ha catalanoparlants majoritàriament, quina forma faria servir?

- (marcar una creu)
- parlar en castellà d'entrada i continuar
- " " " i canviar
- que cadascú parli la seva llengua
- tots en castellà
- tots en català
- altres; quines? _____

6. a. Hi ha gent que diu que si s'usa el català en actes públics i dins l'església no arribarà la paraula de Déu a tothom. Què en pensa? _____

b. Creu que es doña la situació a l'inrevés: a un catalano-parlant no arribarà la paraula de Déu perquè s'utilitzi només el castellà? _____

c. Creu que parlant en castellà el missatge de salvació arribarà a més gent? _____

d. Creu que el català és útil per predicar? _____

F. Llengua en els cultes i altres reunions :

Es tracta de reflectir l'ús de la llengua durant els últims temps.

1. Cultes habituals (diumenges) (indicar el % si és necessari)
(on calgui)

	en català	en castellà
cants		
lectures		
oracions		
sermó		
avisos		
comunió		
altres		

Observacions : _____

2. Cultes especials (indicar : català i/o castellà i el % si és necessari)

- a. Nadal, Cap d'Any, Setmana Santa _____
- b. Evangelització (campanyes) _____
- c. bateig _____
- d. matrimonis, enterraments _____
- e. admissió de membres _____
- f. Cultes d'oració _____
- g. Altres: _____

Observacions : _____

3. Reunions (indicar : català i/o castellà i el % si és necessari)

- a. Escola dominical _____
- b. Reunió de senyores _____
- c. " " joves _____
- d. Estudis bíblics _____
- e. Assemblees de membres _____
- f. Festes socials _____
- g. Coral _____
- h. Altres, quines? _____

observacions : _____

6. DADES SOBRE LA COMUNITAT I LA SEVA SITUACIÓ:

Es tracta de reflectir allò que la comunitat sent sobre la qüestió lingüística així com allò que el pastor opina.

1. La comunitat coneix el català? sí: _____% no

2. Acceptarien participar en un culte en català? sí no depèn

3. Per què? _____

4. Es fan reunions on cultes en català? sí no

a. Des de quan?

b. D'on va sortir el propòsit?

- decisió d'una persona. De qui?

- discussió en assemblea:

- arguments proposats _____

- problemes _____

- s'ha tornat mai enrera? Per què? _____

- es qüestiona aquest tema sovint? _____

a. - S'ha començat alguna vegada i s'ha tornat enrera? sí no

- Per què? _____

b. S'ha discutit: - arguments _____

- problemes _____

- de qui ha sortit la proposta _____

5. Si s'usa més el català en la seva església, a què creu que és degut?

- la gent el comprèn més

- està de moda

- hi ha bíblies, himnaris en català

- els predicadors en saben més

- perquè no està prohibit

- altres: quines? _____

6 Si no s'usa, per què creu que no es fa? _____

7 Per què hi ha parts del culte que es fan en català i d'altres no? (si es dóna el cas) _____

8 Per què en determinats cultes s'usa el català i en d'altres no? (si es dóna el cas) _____

9 En un futur, quina podria ser la llengua que predominés més en cultes i reunions? Per què? _____

10 Quina és la llengua que hauria de predominar a la societat en general
- a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera en un futur? _____

- a Catalunya, en un futur? _____

- al País Valencià, en un futur? _____
